

Præcis hvorfor hader Wall Street den Nye Silkevej og Lyndon LaRouche?

Leder fra LaRouche PAC, 18. sept., 2017 – Endnu et sammenbrud truer Wall Street/City of Londons finanssystem, og advarslerne om det kommer nu hurtigere og hurtigere, fra IMF til den Internationale Betalingsbank og til Storbritanniens Adam Smith Institute, hvis rapport i sidste uge kaldte det for »en ulykke, der blot venter på at ske«. Selv en af de største af disse banker, Deutsche Bank, advarer nu også om de gigantiske bobler og en »pludselig korrektion, der kunne destabilisere finanssystemet«. Henved 10 – 20 % af selskaberne i USA og Europa vil gå bankerot ved enhver signifikant stigning i rentesatserne, advarer de – Federal Reserve vil sandsynligvis udløse denne stigning i denne uge.

Tiden er inde til at huske på, at Lyndon LaRouche holdt en dramatisk, international udsendelse med en advarsel, i 2007: »Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke kollapser, ingen! Det er færdigt! Det nuværende finanssystem kan ikke fortsat eksistere, under nogen omstændigheder, under noget præsidentskab, under noget lederskab, eller under noget lederskab blandt nationer. Kun en fundamental og pludselig ændring i det globale, monetære finanssystem vil forhindre et generelt og omgående kædereaktionslignende kollaps.« I samme udsendelse forklarede han – inkl. mht. lovgivende tiltag fra USA's side – hvad der kunne have stoppet dette forfærdelige sammenbrud i 2008.

Nu har han igen forklaret det.

Der er tre lande, hvis lederskab må forhindre endnu et styrt ud i kaos og massearbejdsløshed som i 2008: Kina, der kom igennem dette kaos og har været drivkraft bag størstedelen af

det økonomiske fremskridt siden da, med globale infrastrukturprojekter; USA, hvis præsident Donald Trump sidste år advarede om »en gigantisk boble på Wall Street« og lovede at genoprette økonomisk vækst; og Rusland. Den blotte tanke om disse tre magter, der samarbejder i et nyt paradigme for økonomisk udvikling – Kinas »Nye Silkevej« for store infrastrukturprojekter – destabiliserer fuldstændigt den angloamerikanske elite og de neokonservative, samt selveste London og Wall Street.

Som de oprindelige ophavsmænd, for årtier siden, til det nye paradigme med store infrastrukturprojekter, der nu virkeliggøres under Kinas »Bælte & Vej Initiativ«, er Lyndon og Helga LaRouche afgørende for dette samarbejde mellem store magter for fremskridt. Donald Trumps mønsterbrydende præsidentskab gør det muligt for USA at deltage.

Den statsanklager, der for 30 år siden havde den opgave at organisere »Få ram på LaRouche-specialstyrkerne« for at sætte Lyndon LaRouche i fængsel, er nu den »særlige anklager«, der forsøger at tvinge Trump ud af præsidentskabet. Robert Mueller forsøger at give præsident Trump »LaRouche-behandlingen«.

Så ophidsede er de neokonservative og finansbaronerne over muligheden for, at USA kunne tilslutte sig den Nye Silkevej, at deres amerikanske publikation, *Foreign Policy*, har udgivet et rasende angreb mod Helga Zepp-LaRouches kampagne til forbundsdaysvalget i Tyskland! De er fast besluttet på at stoppe ethvert fremskridt for et sådant nyt paradigme noget steds i Europa og USA.

Men en tilslutning til den Nye Silkevej er præcis, hvad USA har brug for. Hvis Trump skal beskytte amerikanerne mod den »gigantiske boble på Wall Street«, han advarede mod, og bygge en ny, økonomisk infrastruktur for atter at gøre nationen produktiv og stor, så er dette midlet. Det amerikanske folk må tage kontrollen over Wall Street ved at insistere på en genindførelse af en Glass/Steagall-opdeling af bankerne. Det

er det første, nødvendige tiltag for at bringe den amerikanske økonomi ind i dette internationale samarbejde om store projekter.

Foto: Lyndon LaRouche på sin 95-års fødselsdag, sammen med sin hustru Helga og EIR-korrespondent Hussein Askary fra Sverige.

Foreign Policy angriber Lyndon LaRouche over den Nye Silkevej

18. sept., 2017 – Blot få dage efter, at et fremtrædende interview med spidskandidat til forbundsdagsvalget i Tyskland, Helga Zepp-LaRouche, hastigt »forsvandt« fra den tyske publikation *Junge Welt*, har det neokonservative magasin *Foreign Policy*, med hjemsted i USA, luftet sin galde mod Lyndon LaRouche for den blotte eksistens af Helga LaRouches kampagne. *Foreign Policy's* titel – »Lyndon LaRouche kører et pro-Kina-parti i Tyskland« – gør det klart, at spørgsmålet drejer sig om Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, som Helga LaRouche prominent repræsenterer både i Kina og Europa.

Artiklen, der fremkommer umiddelbart før valget til forbundsdagen, viser ingen tegn på at have tjekket kendsgerningerne: Lyndon LaRouche er ikke millionær; Helga Zepp-LaRouche er ikke »russisk-tysker«; LaRouche publicerer ikke på websider kun på russisk og tysk; osv. »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej« er næppe en »bizar valgplakat« for nogen oplyst tysker. »Et eftersyn af global bankvirksomhed for at stoppe finanssystemets sammenbrud« er ikke en »vag idé«: det er en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven.

Men dette er grundlæggende set et angreb fra geopolitikeres side på det nye, internationale paradigme, der afviser britisk geopolitik til fordel for samarbejde i nationernes gensidige interesse. Den succesfulde fremvækst af dette nye paradigme definerer Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem 40 år, og de repræsenterer det internationalt.

Foreign Policy's 'Rusland som lokkemad' à la McCarthy-perioden er tydelig og anklager LaRouche-parret for at »fremme Ruslands og Kinas interesser i Vesten«. Endnu tydeligere er frygten for LaRouche-parrets lederskab mht. selve den Nye Silkevejspolitik. »Spørgsmålet er, om LaRouche-bevægelsens virkelige publikum ikke er i Tyskland, men snarere i Kina, hvor der er voksende beviser for, at bevægelsen har indflydelsesrige tilhængere.« Surmulende bemærker *Foreign Policy*, hvor tit Helga Zepp-LaRouche nævnes som ekspert i den kinesiske presse; og den udstrakte profil af Helga LaRouche i *China Daily* i august fordømmes som en »forherligende smiger«.

Forfatteren af dette angreb, Bethany Allen-Ebrahemia, kommer fra East-West Institute i Hawaii, og den afskyelige foragt, hun føler for kinesisk intelligentsia og lederskab, er karakteristisk for neokonservative geopolitikere. De siger noget andet end virkeligheden, som er den reelle frygt for den Nye Silkevejspolitik og for LaRouche-parret som dens ledere.

Foreign Policy bliver én iagttagelse med hjemsted i USA, der nervøst tæller BüSo-listens stemmer ved forbundsdagsvalget.

Det er Bælte & Vej eller

neds melting

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der tænsomme statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhuas* parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet, understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regent ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina, ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt, er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og

politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Mellemamerika begynder at komme ind i Bælte & Vej; Venter på, at også USA tilslutter sig

17. sept., 2017 – Panamas præsident Juan Carlos Varela og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi præsiderede i dag ved åbningsceremonien for den første Kinesiske Folkerepubliks Ambassade nogen sinde i Panama. »En ny æra begynder, hvor vi bør være tættere end nogensinde på vegne af vore folkeslags velfærd. Geografiske afstande vil ikke udgøre en hindring for, at vi er allierede«, sagde præsident Varela ved anledningen.

Frem til for et par måneder siden have Panama, som de fleste mellemamerikanske nationer, diplomatiske relationer med Taiwan, og ikke med Folkerepublikken Kina.

Præsident Varela mødtes med Wang den 16. sept. og understregede Panamas betydning som en logistisk havne- og lufthavnsplatform og indbød Kina til at bruge landet som Kinas bro og kommercielle arm til hele Latinamerika.

Tre dage tidligere havde Panamas første ambassadør til Kina, Francisco Carlo Escobar, præsenteret sine anbefalinger i Beijing, hvor han i et interview, der blev udgivet af *Xinhua* den 16. sept., understregede, at Panama er meget interesseret i Bælte & Vej Initiativet og i at bringe BRI til hele Latinamerika. Han sagde til *Xinhua*, at »Panama kan blive [et strategisk sted] ... for logistisk distribution og muligvis for at præsentere visse infrastrukturprojekter, der kunne hjælpe Bælte & Vej Initiativet i området.«

Wang bekræftede over for præsident Varela, at præsident Xi Jinping vil modtage ham før udgangen af 2017 i Beijing, hvor han forventer, de vil underskrive flere end 20 aftaler, som nu forhandles mellem de to nationer. Panamas præsidentielle telegramtjeneste rapporterer om Varela-Wang-mødet, at Varela under dette besøg ligeledes officielt vil åbne Panamas ambassade i Beijing og konsulat i Shanghai, såvel som også besøge Guangzhou, Shanghai og Beijing, for at fremme forretninger og turisme.

En repræsentant for Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, satte fokus på disse relationers virkelige strategiske potentiale, da han i en tale for nylig om »Panamas nye relationer med Kina og de mulige implikationer for kanalen: OBOR« sagde, at, udover at forøge handlen gennem sine nye relationer med Kina, tilslutter Panama sig også det kinesiske initiativ, »som i de nærmeste år vil forandre verden«, Bælte & Vej Initiativet som, sagde han, også USA må tilslutte sig.

Panamas *La Estrella* citerede Tapiero i dag: Bælte & Vej er »en ny model for globalisering i verden, og Panama bør ikke stå udenfor. Som alle latinamerikanske landes hovedpartner, må USA blive en del af initiativet. Med alle spillere, der arbejder mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet«.

Bælte & Vej blev også understreget i Wangs stop i Costa Rica,

det eneste, andet mellemamerikanske land, der har relationer med Folkerepublikken Kina, etableret for 10 år siden. Forud for Wangs besøg, havde præsident Luis Guillermo Solis den 1. sept. entusiastisk talt om de kinesisk-costaricanske relationer, men fremførte, at, før en deltagelse i Bælte & Vej Initiativet, bør de bilaterale relationer først udvides. Men efter Wangs besøg den 15. sept., hvor han mødtes med både præsidenten og Costa Ricas udenrigsminister Manuel Gonzales, sagde Gonzales, at Costa Rica er rede til aktivt at tage del i byggeriet af Kinas Bælte & Vej Initiativ, som vil fremme Costa Ricas egen udvikling. Han tilføjede, at Costa Rica er villig til at udforske et trilateralt samarbejde med Kina og Panama.

Teddy Roosevelt må vende sig i sin grav. Og Lyndon LaRouches ven, general Manuel Noriega, smiler bestemt glad.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (v), Panamas præsident Juan Carlos Varela (c) og Isabel Saint Malo de Alvarado, Panamas vicepræsident og udenrigsminister, deltog i en underskrivelsesceremoni i Panama City, 17. sept., 2017 [Photo/Xinhua]

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier

derived, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne:
Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens**

interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finansssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier, men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt

ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er »en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred« i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er »stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig »er tilladt i vores land«.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Tiden er inde til at forudsige naturkatastrofer og forsvare menneskeheden!

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Af Benjamin L. Deniston

EIR, 10. sept., 2017 – Det sene august og tidlige september har været en omtumlet tid i vores Solsystem. USA, Mexico og Caribien rammes af en række intense orkaner (Harvey, Irma, José og Katia). Forud for disse orkaner udsendte Solen flere eksplosive soludbrud (inklusive den største i over et årti) og afsendte udbrud af plasma direkte mod Jorden, udbrud, der skabte alvorlige, geomagnetiske storme. Ud over orkanerne, blev Mexico rystet af det største jordskælv i over hundrede år – med en styrke på 8,1 og 90 km ud for den sydvestlige kyst.

Disse naturlige begivenheder minder os om menneskehedens sårbarhed over for farerne i vort Solsystem og understreger vor tids strategiske virkelighed: Nationerne må komme sammen for at forsvare Jorden mod disse trusler.

Chiapas-jordskælvet med en styrke på 8,1 har på tragisk vis taget omkring 100 menneskeliv (iflg. tilgængelig information den 10. sept.). Takket være elektriske sensorer og advarselssystemer, fik mange indbyggere en advarsel nogle få tiendedele sekunder, før jordskælvets bølger nåede dem – hvilket gav dem tilstrækkelig med tid til at forlade bygninger eller finde ly. Men hvad, hvis vi kunne udstede advarsler

timer, eller endda dage, før store jordskælv indtræffer?

Små grupper af pionérvidenskabsfolk har i årtier helliget sig til at detektere, studere og forstå forvarselssignaler, der fremkommer i timerne, dagene og ugerne før udbruddet af seismiske begivenheder. Disse videnskabsfolk har vist, at forskellige former for elektriske, elektromagnetiske, magnetiske, termiske og andre anomalier og signaler går forud for jordskælv og giver grundlaget for tidlige varslingsystemer, der kunne redde utallige liv.

En af de ledende pionerer inden for dette område er professor Sergey Pulinets, der har fremlagt sit revolutionerende arbejde for *EIR*, Schiller Instituttet og LaRouche PAC. Professor Pulinets har samarbejdet med sin kollega, prof. Dimitar Ouzounov, i udviklingen af deres lithosfære-atmosfære-ionosfære koblingsmodel. Denne model forklarer fysikken bag jordskælvs-forvarselssignaler og giver den teoretiske ramme for et tidligt jordskælvsvarslingsystem.

Efter vidtgående undersøgelser og demonstrationer, er deres team nu klar til at bringe dette arbejde til aktiv anvendelse – hvis regeringer er rede til at træde frem og støtte udviklingen af tidlige jordskælvsvarslingsystemer.

I øjeblikket bringer lederskabet af Kina, Rusland, Bælte & Vej Initiativet og BRIKS-partnerskabet verden nærmere til det Nye Paradigme, som Helga og Lyndon LaRouche har forudset. Rent strategisk betyder dette, at disse ledende magter, inklusive dem i Europa og USA, må opgive geopolitiske ambitioner og indlede et strategisk samarbejde for at forsvare Jorden og alle dens indvånere mod udfordringer, der truer hele menneskeheden.

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Denne artikel forekommer som lederartikel i EIR fra 15. sept., 2017.

Foto: Soludbrud kan overvåges mht. deres potentiale for at forårsage alvorlige, geomagnetiske begivenheder. Her er en masseudsendelse i koronaen i færd med at sætte af fra Solen. I denne kunstners gengivelse ses Jorden og dens magnetosfæres feltlinjer til højre.(NASA/ESA)

Genopbygning af Syrien klar til start.

**EIR's Stockholmskorrespondent
Ulf**

**Sandmark rapporterer om
genåbningen af
Damaskus Internationale
Handelsmesse**

EIR deltog i et møde på premierministerens kontor, hvor repræsentanter for mange af den gamle Silkevejs nationer fornyede deres forpligtende engagement til at samarbejde med Syrien – et virkelig historisk øjeblik. Den syriske premierminister Imad Khamis modtog med et stort smil sin personlige kopi af EIR's specialrapport. Efterfølgende mødtes Sandmark med ministeren for turisme, ingeniør Besher Yazji, og med generaldirektør for Syrian Investment Agency, dr. Inas al-Omawi, samt med andre højtplacerede regeringsfolk. En særlig

donation fra en meget fremtrædende, svensk EIR-abonnent, bestående af 15 kopier af Verdenslandbro-rapporten på arabisk til universiteterne i Damaskus og Aleppo, blev overgivet til præsident for Damaskus Universitet, prof. dr. M. Hassan al-Kurdi. I alt blev 40 kopier bragt til Syrien.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Alle ødelagte boligblokke, der sås i krigszoner i Damaskus, som tidligere var besat af væbnede oprørere, var ved at blive repareret.

**Med Lyndon LaRouches 95-års
fødselsdag
har vi den velsignelse at
høre de vise ord fra
den Meget vise gamle mand
iblandt os.
LaRouche PAC Internationale
Webcast,
15. sept., 2017**

 Vært Matthew Ogden: Aftenens udsendelse er noget speciel. Mange af jer ved, at hr. Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag blev fejret for en uge siden, den 8. sept.; 95 år, en moden alder. Jeg lægger et billede op på skærmen af hr. LaRouche ved

sin fødselsdagsfest den følgende dag. Det var en meget glædelig fest. Mange af de hilsner, der kom fra hele verden, var varme lykønskninger og hyldest fra mennesker, der har kendt hr. LaRouche, der har arbejdet med hr. LaRouche, og som respekterer hans bidrag til at ændre verdenshistoriens gang hen over disse mange og produktive 95 år. Nogle af disse hilsner er blevet samlet i et Festskrift; heriblandt hilsner fra meget fremtrædende politiske ledere fra USA – valgte repræsentanter og tidligere valgte repræsentanter. Richard Black fra Virginia, tidligere kongresmedlem Lacy Clay, tidligere justitsminister Ramsey Clark har sendt de varmeste hilsner. Tidligere senator Mike Gravel, der ligeledes har været præsidentkandidat og er berømt for Pentagon Papirerne. Der var dr. Hal Cooper, en ingeniør, der har arbejdet meget hårdt på visionen om Verdenslandbroen og har deltaget i nogle af de seneste begivenheder i New York City. Mark Sweazey, der er en leder af UAW (United Automobile Workers) fra Ohio, der har arbejdet med hr. LaRouche for at stoppe nedlukningen af automobilindustrien. Carol Smith, en aktivist fra Kentucky. Ron og Denna Wierczorek, meget kendte aktivister fra South Dakota, borgere i dette land. Så er der kunstnere – Maestro Anthony Morss fra New York City, en fremtrædende dirigent; Alan Leathers, en sanger fra Washington, D.C. Dernæst, politiske, videnskabelige og militære ledere fra hele verden. Latinamerika – fra Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Mexico, Nicaragua, Peru. Der kom hilsner andre steder fra; fra hele Asien, inklusive flere hilsner fra Kina og Rusland. Folk fra Australien, Malaysia, Filippinerne, Thailand. Vi havde en rapport herfra for nylig; hr. Pakdee Tanapura, der arrangerede det meget succesfulde møde om Kra-kanalen, der netop fandt sted i mandags. Fra Spanien, og endda fra Yemen fra hr. Fouad al-Ghaffari, der er præsident for BRIKS' Ungdomskabinet. Vi håber at kunne udsende et interview med ham i løbet af de næste par dages aktivisme, han vil gennemføre i Yemen for at stoppe saudiernes folkemordskrig mod det yemenitiske folk.

Men, som I ser, så er det kun et lille udvalg af de mange

varme hilsner, der er kommet fra hele verden og hele USA i denne glædelige anledning af hr. LaRouches 95-års fødselsdag.

I aften vil vi faktisk gå nogle år tilbage i tiden. Vi vil gå fem år tilbage til hr. LaRouches 90-års fødselsdag. Ved denne lejlighed holdt hr. LaRouche en tale, der nu er blevet temmelig berømt, og hvori han kræver afslutningen af partisystemet; men han fremlægger også programmet for USA's økonomiske genrejsning og en helt ny vision for det, der må sker mht. internationale relationer og dette lands politik.

Der er sket meget siden dengang, for fem år siden. Det synes næsten at være en evighed siden, mht. verdenshistoriens forløb. Hvis man tænker på, hvad der er sket, så blev denne tale, som vi skal se et klip fra, holdt før kineserne vedtog den Nye Silkevej som deres officielle politik – Bælte & Vej Initiativet; før overfloden af nye udviklingsbanker, der kom fra BRIKS-landene – den Ny Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; før alle disse udviklinger fandt sted i udlandet. Og selvfølgelig, før det skelsættende valg i 2016 her i USA.

Hvis man ser på, hvad der er sket i USA, i betragtning af, at denne tale, som vi skal se et klip fra, blev holdt under præsidentvalgkampen i 2012 mellem Barack Obama og Mitt Romney. Men det er næsten fænomenalt, hvor forudvidende, hr. LaRouche var, mht. det, der ville finde sted i USA; noget, som ingen andre så komme og sikkert ikke troede på, da de hørte hr. LaRouches ord dengang. Begge de såkaldte politiske partier i dette forrige præsidentvalg ophørte med at eksistere i deres tidligere form. Der er intet genkendeligt Demokratiske Parti, eller Republikansk Parti. Der er måske nogle af de samme personer, men ikke de såkaldte establishment-partier, vi havde før 2016, før oprøret i det Demokratiske Parti, der formede sig omkring Bernie Sanders, og dernæst oprøret i det Republikanske Parti omkring Donald Trump; før begge disse ting indtraf, fremlagde hr. LaRouche det, han kaldte afslutningen af establishment-partisystemet, der var i færd med at ødelægge

selve USA's sjæl.

Vi har set dette fortsætte i 2016-valget, meget klart. Der var meget mere, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Se f.eks. på den brede støtte til Glass/Steagall; noget, vi skal høre hr. LaRouche tale om i denne tale fra for fem år siden. Se på den brede støtte til infrastruktur, til produktive jobs; se på den brede opposition til konfrontationen med Rusland, der ville føre til Tredje Verdenskrig. Det er, hvad Hillary Clintons kampagne repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Dette er, hvad det etablerede Republikanske Partis forskellige kampagner repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Der var meget mere på det tidspunkt, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Det var i realiteten LaRouche-programmet.

Går vi frem til nutiden og ser, hvad der er sket i USA i de seneste par uger, ser vi igen, at det amerikanske folk forenes. Se, hvad der skete i Houston omkring Harvey; den form for uselvskhed og næstekærlighed, som folk viste ved at gå ud for at redde og beskytte folk mod denne naturkatastrofe. Dette kendte ikke til skel; der var ingen partilinjer. Der var ikke noget, »Er du et flertal, er du et mindretal? Er du Republikaner, er du Demokrat? Er du konservativ, er du liberal?« Alle var amerikanere. Den samme stemning skete i Florida i kølvandet på orkanen Irma dér. Vi ser nu, at det endda smitter i politik i Washington. I en meget spirende form, men USA's præsident har nu virkelig fornærmet establishment-personerne i det Republikanske Parti – Mitch McConnell og Paul Ryan og deres lige – ved at række ud til det Demokratiske Parti for at gennemføre et genrejsningsprogram for Houston og begynde at arbejde på noget af den politik, der burde have været politik fra Dag Ét. Dette skulle have været hans første 100 dage i embedet: Infrastruktur; produktive jobs. Dette begynder nu endelig at vise sig i en spirende form; og det er vores ansvar at forsætte med at lede.

Men jeg vil afspille dette uddrag af hr. LaRouches

bemærkninger.

(Se hele LaRouche 90-års tale her (dansk): »Evnen til at gøre det gode – Mennesket har en særlig opgave i universet«)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

I think you'll find it fascinating

reflecting on what has happened in the past five years between

Mr. LaRouche's 90th birthday and Mr. LaRouche's 95th birthday.

In fact, what is the power of ideas to shape history? What do we

have to expect in the days, weeks, months, and years to come?

This is the vision that leadership, that statesman-like

leadership that you're about to hear from Mr. LaRouche. This is

how history is formed.

[BEGIN VIDEO]

LYNDON LaRouche: ... The problem is, {the party system}.

Now, George Washington, President George Washington and

others, at the founding of our republic, as an independent

republic, tried to {prevent} the formation of {a party system}.

And I think, the time has come, to eliminate {the party system}.

[applause] At this time, it's the only way, formally, through

the legal process, that we could eliminate the possibility of these two kinds of Presidents.

What's wrong? Why should we have {party systems}? We have a Constitution, which is defined; the Constitution is fine, if

it's carried through, as intended; it is our system. But why do

we have to have parties intervening in between the process of selecting Presidential leadership in national government? Why do

we do that? What screwball invented this kind of nonsense?

Because that's what happened: People become partisan, and say,

"which party wins is going to determine the fate of the nation!"

No party has that kind of right! There can not be a party, that has the right, to oversee and control the destiny of the nation! You can have a President, there's nothing wrong with that. But you can't have a President as the President of a party. Or, you can not have a conniving, between two

Presidential teams, or two party teams, which connive by special

agreement among themselves, to create the composition of a

national government! These things are obscenities, which leaders

of our nation, beginning from the George Washington Administration, recognized as evils! And the idea of going to a European kind of government, which is inherently corrupt – by its very nature, not necessarily by the {intention} of the people, or the intention of the politicians, {they just don't know any better!}

And the only way this can be done, is, if we infect the population, with the realization, {we do not want a party system!} We have state governments, don't we? Under our Constitution. We have local governments, within state governments, under our Constitution. We have bodies which the nation creates, to perform functions of the Federal government, the military and the rest of it. {So we don't need parties!} They don't do any damned good!

I mean, it's like Franklin Roosevelt: If Franklin Roosevelt had just been the President and didn't have to deal with these damned parties, we would haven't the mess we got into. What we need, we need to have {not} a contention, over which {party} is going to win, when the party was {not} inherent in the conception

of nation. What we need is a Federal Republic, with its state composition and other local compositions playing their role.

{We don't need this party system} which is a system of inherently corruption. What we need, is the election, due process election, of a composition of government. And we don't

want people diverting the attention of the population, from the

issues of the nation, over the issues of partisanship! {That's}

where the problem lies!

When you rely on parties, as such, you set up a kind of controversy, or competition, for power, between or among party systems. These party systems then {excite the passions} of the

foolish voters, who now are concerned about voting for the {party, first}, and the {nation, second!} When it must be the {nation, first,} and the not the party.

The voluntary part of the system, that's fine; the citizen has a right, to make formations, to make agreements among themselves, and to cast their votes accordingly, and to discuss

these matters accordingly. But we don't want the top-down rule

of a party system, which is controlled by the money sent to

them,

by financial interests which control the money which gives one party advantage over the other! You want the bare citizen, as a

citizen, to have an equal right, and independence of this party

system.

This has been said, again and again, in the course of the history of the United States! That people with insight, realize

the essence of the corruption in the United States, is based in

and derived from the use of the party system. And you see it

right now: You have, the nation is now mortgaged, for the

selection of its government, its national government, is

mortgaged to the {party system!} Everything is stopped, except

which party is going to win! And one is almost as bad as the other.

And why should we be spending our time, selecting a

government, of two parties, neither of which is fit to be our

government! Why don't we have a national government selected in

the way that George Washington, for example, President George

Washington, had intended? We would not {have} that mess! And

the citizen would be called upon, not to decide who's butt he wants to kiss, but rather what the issues are and programs that

this citizen wishes to express. We want to engage the citizen in

the dialogue! We don't want to take the competition {between} groups of citizens. {We want the citizen to force the reality,

that he or she is voting for the government.} And what the citizens do in voting for a government, will determine the fate

of the nation.

We want to {confront} the citizen, with the responsibility of {his} being accountable, or her being accountable, for the responsibility of what government is, and what it becomes. We have to {force} responsibility upon the individual citizen, as a

citizen, not as a sucker, playing into some kind of game. And this has been understood for a long time, by the best thinkers of

the United States, that it is the party system, as typified by the Andrew Jackson Presidency, one of the most corrupt Presidencies in our history. And the corruption that was done,

to the United States, by the election of Andrew Jackson, and

the

people who controlled him, which were British bankers; so, Andrew Jackson was a tool of British imperial bankers: They owned him. They ran him. And it was because of the party system, that this could happen.

And we got the same thing today: You're shackled up with a couple of clowns – Dummo and the Crook, and the Insane Crook. Now, the only thing we can do, or the only thing I can do, on this thing right now, apart from telling you about this wonderful information, is to awaken you to realize what we're really up against, to recognize what the real problems are. If

you're thinking about looking at this mess out there, from the standpoint of Democratic or Republican, you're not thinking!

Because you're not thinking in terms of the essential interest.

Because what you're doing, whatever you do, you are imprisoned to

pledging your support, to a party! Not to the nation. Yes, you

say, "to the nation," but it's the party that controls you. And

that is how Andrew Jackson destroyed the United States, was with

the party system! That's what doomed Franklin Roosevelt.

Franklin

Roosevelt would never have had this clown, Truman, stuck on him,

except for the party system business. And that's where our problem lies.

And we have to make that clear. Because we know what the state of mind is? What's the state of mind of the voter? He's

playing football, not politics! He's playing a version of football, baseball, whatever – gambling! Racketeering,

whatever! And his mind, his passion, is associated with winning

this, for this party, this team, this that, that and so forth –

{not for the nation!} The objective of our system of government

must be to {force the citizen, as a citizen, to think through what the national interest is!} And we don't do it. We say,

"Which party are you going to support?" Well, what's the party

going to do? "Well, I think it's a good party," in other words,

they don't know what the hell they're doing – and they're

passion is involved in being sure they won't do it. And that's

where we stand. And that's the thing we've got to think about.

And you've got to destroy the self-confidence of those damned fools, who think that the "party vote," the vote for the party {should determine the decision of the nation.} That is a false and fraudulent conception, and it's about time we called a halt to it. And right now, would be a very good time. All right. [applause]

Now, what're we going to do? Let's lay out, here, we have our organization. We have a conception of how to organize this nation, how to deal with the great crisis, the financial crisis, the economic crises, which occur in this nation; and which occur, also, similarly, in other nations, which I think would tend, at this time, to look with a friendly eye at what I might propose here, right now.

All right: First of all, the world is bankrupt. The trans-Atlantic region is {totally, hopelessly bankrupt!} Every part of Western and Central Europe is totally bankrupt! It's {incurably} bankrupt, under its present system. Nothing be done

to save it in its present form. There's no way you can bail it

out! There's no way you can take it out of this – except one way: Glass-Steagall.

Now, of late, you will have observed that Glass-Steagall has become increasingly popular, in England, in the continent of Europe, and other notable places! So what does Glass-Steagall do? Well, essentially it says that the system of government we're running under right now, is hopelessly corrupt; so, let's

shut it down! Let's shut down all the bail out. We're not going

to pay it! We jes' ain't gonna pay it! [applause]

So what're we going to do? Well, we're going to have a grand old time: We're going to go to a straight credit system,

which is Glass-Steagall, immediately! Now, that means, that all

those other guys, the gamblers, Wall Street types and so forth,

are going to find themselves sitting – well: They have all these claims. All these values. They own all this property, in

terms of title. But we say, the point is here, with

Glass-Steagall, that you can run your kind of banking system

if

you want to – under penalties of law, of course! But you don't

have any right to come to the Federal government, to demand that

the Federal government bail them out, if they happen to go bankrupt.

Now, I can tell you, as you probably have suspected, that practically every part of the whole system in the United States,

today, {is already hopelessly, incurably bankrupt!} And there's

only one way we can escape from this bankruptcy: You want to have some money to live on? There's one thing you got to do:

Glass-Steagall! And that will open the... it won't solve the problem, but it will open the gates, to permit the problem to be

solved.

If you take, and say, all these things that are not and don't conform to Glass-Steagall, all these things must be

cancelled. That means these banks can still have their banking

system, as long as they don't go bankrupt. We're not going to shut them down arbitrarily, we're just letting them out on their

own, and saying, "this is not our business. The Federal government is not responsible for this."

All right, now that will reduce the debt of the United States, {tremendously!} It would have a similar effect in nations of Europe! The French banks would not be pleased with

1. They would probably say some very nasty things about me, but... things like that.

But the point is, the world now knows, and increasingly in Europe, and starting in England and other countries in Europe itself, there's an understanding that Glass-Steagall is a necessary alternative. And these guys are having a terrible time, in fighting off the Glass-Steagall popularity. But that will do it.

The problem is, because we waited so long, since we cancelled Glass-Steagall, we waited too long, and they ran up a

hyperinflationary debt, which is really beyond even dreaming. So

therefore, the result is, if we go with Glass-Steagall, we're going to have relatively little money, under our Federal system;

because we wasted it by throwing it into the garbage pail, and we

can't get it back. So therefore, we're going to have to go

to

another measure. Now, I said, national banking. Now, why national banking? Because, unless you create a banking system,

under the U.S. government, under protection and regulation of the

U.S. government, you can't do anything much with the economy.

We have very little industry left in the United States, it's been systematically destroyed. Especially since the last three

terms of the Presidency. We have been running a garbage pail; and therefore, we have no means, by ordinary means, to save the

economy. We don't have jobs. Now, as most of you know, under NAWAPA, we would create, quickly, {4 million or more jobs} – real jobs! Really productive jobs. We would create, at least, immediately, a couple million more highly skilled categories of

jobs. We would start the process of a general recovery of the United States – but oh! Wait a minute! Got one more problem.

Where's the money going to come from, that we're going to loan,

for NAWAPA, and loan for other high-technology jobs, and certain

other kinds of skilled jobs? The Federal government is going

to

have to {create credit}, which will be run through national banking system, so that under national banking and Federal government approval, we can conduit credit into creating these jobs.

Let's take the practical question of the food supply in the United States right now: As you probably know, food is about to

be cancelled, and the Obama Administration is doing everything possible to destroy it. Because they're doing everything to destroy food, for fuels.

So therefore, what're we going to do? Well, what we're going to do, is by giving the Federal credit, into, say, the NAWAPA system, we're going to create a flow of credit, into the

various phases of this process, which will immediately charge NAWAPA, in particular, and other things that go with NAWAPA. We

have also, we have the lost auto industry, the whole Detroit system, for example, and we're going to put that back into work!

So, we're going to create, instantly, that is, by Federal decree

– instantly create sufficient growth, not only to get rid of

this hopeless debt, which never was really a legitimate debt,
at

all, and we're going to restart the economy, by taking people,

when you have very few people who are actually involved in

productive jobs, they're not involved in producing things;

they're mostly employed in various kinds of services, which
are

not particularly productive, and do not lend any productive
value

to the U.S. economy. They're simply pass-outs, under one
guise

or the other.

So in this case, we are launching a recovery of the U.S.

economy, by supply the credit, as we did in the beginning of
the

development of our economy, after we won our Revolution, we're
going back to that system of recovery to get things moving,
and

it's going to start immediately. And the easiest way for us
to

do this, is NAWAPA. NAWAPA is a project, which is relevant,

because it's focused on {water management}. And the problem
we

have in the United States today, is a water management
problem!

In the Central States, we don't have rain! We don't the means

to

grow crops. And we don't have people who are employed, in actually productive forms of employment! Physically productive

forms of employment.

The difference is, with this kind of reform, of three steps:

NAWAPA as a driver, an incentive driver, which will save the organization of production in the Central and Western States of

the United States! The going back into the area of the so-called

Detroit area, with several million jobs, immediately, will have a

similar effect. Which means that we then can use a credit system, managed under Federal control, as we've used credit systems, like Franklin Roosevelt did in the past, and use that kind of credit system under a Glass-Steagall type government system, and we can start the regrowth of the U.S. economy.

We also have, as a byproduct of this: If we as the United States {do} this, you will find that the nations of Eurasia, will

join us. You will find that nations of Europe, who are now being

destroyed by their own system, will now go back into functioning,

and we will use international credit, which is an extension of the national banking concept, instead of speculation, in order to

restart the economy. And that can be done.

So there is a practical solution, a {sane} practical solution, as opposed to the other kind, for this problem we have

as a nation. How far are we from getting it, is the question?

Well, that depends. It depends how desperate people are, and how much their desperation is moderated by the sense of attachment to a solution. Our job is to present the solutions.

You know, society is actually led, when it's led, by a tiny minority of the human race. We have not, because of our underdevelopment, we have not built up nation systems, which are

actually rationally, and truly represent {the will of human beings.} What we approach is the conditional will of human beings, by providing them with promises, which we hopefully can

keep, and that they will be satisfied by trusting us, by the means of the measures we offer to them, as suggestions. A very

tiny minority, of the human population in all nations, actually

has any comprehension, any qualifications for comprehension of how an economy runs or how it should be run. We have to bring them to us, to our ideas, our conceptions, based on the fact that

they need precisely the solutions that we present. It may not exactly what they would dream for, but it's what we could deliver! And if people understand that that's what the game is,

they'll accept it, at least in large part.

It's what they can believe that we can deliver. And it's our saying that we can deliver this, but we {can't do that, yet}.

And if you promise everything, they're not going to trust you, and for good reason. If you give specific promises, that {will

work}, and make sense, and can be explained to the people, it'll

work! And if they don't accept it, that's their fault!

But our responsibility, which is limited – we don't run the world; we don't have powers to supervise the world as a whole. We

can only argue! We can only argue as an intelligentsia, that we

have done some thinking that the other people have not yet caught

onto, or didn't know about. And we can tell them, what [we] can

do! What {we} understand, what {will} work for them; and say, "We're going to have to work harder, and better, in order to fulfill the kind of promises we wish to deliver." And say, we need their cooperation in doing that.

We've got to give them a sense, that whatever we're promising them, we're committed to delivering, and that our promise of delivery has been made credible to them. And that experience, as in the case of the Franklin Roosevelt recovery in

the United States during the 1930s, the same program, the same policy that Franklin Roosevelt used in reviving the U.S. economy.

But we have to tell these guys, "Stop being the kind of idiot, who believes in the party system! That's number one. Number two, don't believe in Obama, get him out of there, and make sure he's removed quickly." And we're going to have to figure out what we're going to do about this Republican.

[laughter] Because that's a real weak point, there.

However, I believe this: If we can establish a functional Presidency of the United States as was done in establishing the

United States under George Washington's Presidency, if we

have a

President, and we use our system of government, our constitutional system of government, we can solve this problem.

Not the way people would like, by “wish factory” or something, but by the fact, we can point the direction, and it’s up to the

people to follow the direction, and choose to follow the direction.

{But we must do what is not done right now}: The problem with government now, is that the U.S. government and its functions, are chiefly one, big, damned lie! They promise things

that do not exist, or will not exist, and make rules which make

no sense, and are willing to get into wars, by which civilization

and mankind in general, could be destroyed. And we have to use

that argument and that bill of particulars, as a method of convincing them, this has to be done.

And the key thing is this, to come back to the theme I started with: Space. It’s obvious, there’s a limited timeframe

within which mankind can continue to live safely under the

system

of the Sun, the current Sun system. The Sun has a limited – some people say 2 billion years; some would say, well, long before 2 billion years, the Sun is going to act up, and life is

going to be {most unpleasant} on this planet!

So, we as mankind, have to address this question. And it's obvious that to address this question, we have to give new attention, to space, the questions of space. We have to find ways of intervening in the space system, or the solar space system and so forth, and this is possible. But we must turn to

that direction, to think, "well, we can't stand around, following

a fixed recipe, like a kitchen cookbook recipe, forever. We have

to anticipate the problems which face mankind in the future, we

have to search for solutions to those problems, and we've got to

convince people.

And the big thing you have to do, is this: Most people in the United States today, behave stupidly, and this, of course, is

helped by the educational system, it's helped by the terrible

conditions of life of children, as well as adolescents, and there

are many things that have to be done. And our job is, as a minority in society, and with other minorities in society which

{wish} to find and initiate true solutions for these problems,

we have to get out, and convince people, and educate them.

And in particular, get them immediately to understand, that these two Presidencies that they've stuck out there for voting,

ain't shucks! And we've got to do something about that, and the

best way, is to go out and say that these guys aren't fit to run

anything, and give some indications of what we're thinking.

It can work. It can work because the situation of all humanity, on this planet right now, is almost a hopeless one. The

war danger, the thermonuclear war which is hanging over us right

now, is threat number one. The shortage of food in the United States, for people, citizens of the United States, is another.

The conditions of health care, are another. All of these conditions are intolerable! {And nobody's doing a damned thing

about it, from the standpoint of government on down!} I don't hear of any big riots coming out of the Congress, against the lack of such needed reforms! They're going by... the party system. And I think we have to just treat the party system, as the kind of fraud that it has always been!

We should have a system of representative government, in which the citizens can use those other citizens who are the most

qualified, and the most committed, to provide leadership, to provide the ideas and the leadership which is needed for the rest. If you can't be something, inspire it in somebody else.

Thank you. [ovation] [END VIDEO]

OGDEN: So as you can see, this is a speech which remains very timely in terms of its urgent political importance, and we

would encourage you to watch the speech in its entirety; we'll make that available for you.

But if you just thinking about what you've just heard, the economic program, the prescience of what Mr. LaRouche's remarks

there were, five years ago, our country still finds itself in a

state of dire economic emergency, perhaps even having gotten

worse in the last five years; and that program is still urgent

in terms of its implementation.

But what {has} changed is, indeed, the party structure as we thought we knew it at that time, has ceased to exist, in terms of

the two establishment parties – what was the Democratic Party

and what was the Republican Party. And this is a change,

perhaps, in par with what we saw in the middle of the 19th

century when the two established parties at that time nearly

ceased to exist: This was a turmoil out of which, perhaps the

greatest President of our entire history, Abraham Lincoln,

emerged.

But our responsibility, and what we have to recognize, is

that the importance of Mr. LaRouche's leadership and the

importance of the leadership of that small minority which he was

discussing, is perhaps more important now, because of this very

reality, than ever before. As you just heard Mr. LaRouche

describe, in a very eloquent way, our job is to present the

solution, because society is actually led, by a very tiny

minority of intellectual leaders, and society as a whole invests

their trust in those whom they are confident have their best interests in mind, and have the unique understanding of what must

be done; a very tiny minority has any qualified understanding of

how an economy actually must be run, and can deliver on that understanding, which is the crucial ingredient. That's where leadership comes from, that's what makes leadership qualified, and that's what serves as the actual qualified leadership in a republic such as ours.

Now, speaking of a republic, as my colleague Benjamin Deniston noted in his {Festschrift} contribution to Mr.

LaRouche's 95th birthday: "When age is measured, not merely in years, but in wisdom and in creativity, and especially in contributions to the progress of society, we can truly say, taking due note of Plato's famous {Timaeus} dialogue, we are truly blessed with Mr. LaRouche's 95th birthday, to have an old

man among us, a {very} old man among us."

So we wish Mr. LaRouche a very happy 95th birthday, and we wish him many more.

Thank you very much for tuning in to this special broadcast tonight, and we encourage you to watch that address in its

entirety. Thank you and good night.

Lyndon LaRouches forudsigelser er nu gået i opfyldelse

Leder fra LaRouche PAC, 14. sept., 2017 – Det faktum, at præsident Trump er begyndt at arbejde med top-Demokrater i Kongressen, siden orkanerne Harvey og Irma, for i fællesskab at opnå de presserende nødvendige resultater for det amerikanske folk, har overrasket mange – men ikke os. Lyndon LaRouche forudsagde, i anledning af sin 90-års fødselsdag, for blot fem år siden, at »topartisystemet«, som var en vederstyggelighed for vor Forfatnings grundlæggere, var i færd med at blive fjernet. En række hidtil usete begivenheder, som har været totalt uventet af andre, men som i princippet blev forudsagt af LaRouche, har bragt os tættere på dette resultat i dag, end nogen andre havde forventet, selv på så sent et tidspunkt som for blot et par uger siden!

Et umiddelbart resultat af denne forandring er, at det må hjælpe i kampen for Lyndon LaRouches Fire Love, med start i genindførelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, under omstændigheder, hvor præsidentens kampagne for embedet lovede at genindføre loven, alt imens også mange Demokrater offentligt er gået ind for det. Og det sker på et tidspunkt, hvor selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute, som vi bemærkede i går, advarer om en nært forestående nedsmeltning af finanssystemet. Sagen kunne ikke haste mere.

Men briterne har ikke tænkt sig at opgive at sænke dette

præsidentskab, ligesom de heller aldrig opgav at sænke Franklin Roosevelt. Vi må fortsætte vores kampagne for VIPS-rapporten, der afslører svindelnummeret med Russiagate. Langs retningslinjerne af de kampagner, der blev drøftet på **EIR's Manhattan-konference den 9. sept.**, bør VIPS-rapporten læses ind i Kongressens optegnelser (Congressional Record). Præsident Trump bør tvinge sin CIA-direktør, Mike Pompeo, til at fremstille den relevante, sandfærdige dokumentation.

En smuk illustration af betydningen af den indre konsekvens af **Lyndon LaRouches Fire Nye Love fra juni 2014**, kom frem under en højtideligholdelse den 12. sept. i det oversvømmelseshærgede Houston, og som medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Kesha Rogers, rapporterer om i dag. Som hun skriver, så samledes en overraskende stor flok, 1000 mennesker, på Rice Universitet for at fejre præsident Kennedys berømte »Månetale« præcis 55 år tidligere, og for at høre Apollo 13-astronaut Fred Haise. Blandt andre sigende bemærkninger, genkaldte oberst Haise, hvordan Apollo-programmet havde genopfundet sig selv efter det tragiske tab af tre Apollo 1-astronauter i en brand i rumfartøjet på jorden i 1967. Jeg ville tilføje her, at deres genlancering af sig selv var så succesfuld, at, i alle de efterfølgende rummissioner, mistede man ikke ét eneste menneskeliv frem til katastrofen med rumfærgen Challenger i 1986.

I deres monografi om »Apollotraditionen« sagde Seamans og Mueller, to Apollo-topadministratorer, at det program, der blev gennemført efter Apollo 1-tragedien, krævede, at alle i programmet – omkring 30-40.000 mennesker – gentagne gange afkrævedes at genopfinde sig selv, som nye, bedre og mere kapable mennesker, inden for rammerne af et tværfagligt team.

For at sige dette på en anden måde – de var, i det mindste i en periode, i stand til at besejre middelmådighed. Middelmådighed dræber. Heri finder traditionen efter John Kennedy, Apollo-traditionen, sin plads inden for Lyndon LaRouches Fire Nye Love.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, ved sidstnævntes 95-års fødselsdag, september, 2017.

Efter Houston-oversvømmelsen møder 1000 mennesker op for at fejre Kennedys 'Månetale' for 55 år siden

Af Kesha Rogers, Houston; medlem af LaRouche PAC Policy Committee.

»Vi vælger at tage til Månen. Vi vælger at tage til Månen i dette årti og at gøre de andre ting, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært ...«

Tirsdag, den 12. september markerede 55-års dagen for præsident **John F. Kennedys »Månetale« på Rice Stadium.**

For at højtideligholde denne historiske begivenhed, der har inspireret så mange, stuede næsten 1000 mennesker sig sammen i Stude Concert Hall på Rice Universitetet. Begivenheden, der skulle markere denne historiske dato, havde titlen, »Fiasko er ikke en mulighed: Legemliggørelsen af credoet, 'Vi gør dette, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært'«. Gæstetaler var Apollo 13-astronaut Fred Haise. Ellen Ochoa, direktør for Johnson Space Center, talte ligeledes under en kort, ledet spørgsmål-og-svar-session, sammen med Haise.

Præsidenten for Rice Universitet, David Lebron, citerede i sine åbningsbemærkninger de samme ord, som præsident John F. Kennedy udtalte i sit første foredrag på Rice Universitet den

12. sept., 1962:

»Vi mødes på et universitet, der er kendt for sin viden, i en by, kendt for fremskridt, i en stat, kendt for styrke, og vi har brug for alle tre ting, for vi mødes på et tidspunkt for forandring og udfordring, i et årti for håb og frygt, i en tidsalder for både viden og uvidenhed. Jo mere, vor viden øges, desto mere udfoldes vor uvidenhed.« Hr. Lebron forklarede, at, i kølvandet på orkanen Harvey, der har hærget Texas-området – som Irma nu har hærget Floridas kyster – er disse ord af John F. Kennedy lige så relevante i dag, som de var, da de først hørtes for 55 år siden.

Fred Haise, der er 84 år gammel, holdt en ærefrygtindgydende tale for den tætpakkede forsamling, hvis antal overgik alles forventninger. Han talte om USA's bemandede rumfartshistorie og den rystende historie om Apollo 13-missionen i 1970. Haise var Apollo 13's pilot i månemodulet. Apollos 13's mission var at lande i Fra Mauro-området på Månen, men en eksplosion om bord på rumfartøjet tvang besætningen til i stedet at gå i kredsløb om Månen uden at lande, og Fra Mauro-målet blev flyttet til Apollo 14. Da Haise talte om sin oplevelse om bord på Apollo 13, fortalte han om det tragiske tab af liv i Apollo 1 i 1967, efter en ildebrand brød ud i cockpittet, mens rumfartøjet endnu befandt sig i affyringsrampen, og alle tre astronauter omkom. Læren af denne tragiske begivenhed, og den forpligtelse, der blev indgået dengang, at »fiasko er ikke en mulighed«, reddede Haises og hans besætningsmedlemmers liv senere, som han forklarede. De, hvis liv tidligere var blevet ofret, kan meget vel have reddet livet for dem, der fulgte efter.

Jeg mener, dette er en bemærkelsesværdig lære for nutiden. Vil vi tage ved lære af Harvey? Vil vi bygge den infrastruktur, vi behøver for at sikre, at ikke ét eneste yderligere liv vil gå tabt pga. menneskeskabte fejl og forsømmelse? Så meget er blevet tabt, så mange har ydet ofre – hvordan vil vi rette op på uretten og gøre de nye opdagelser, der vil sikre en bedre

fremtid foran os?

Jeg spurgte oberst Haise om den lære, man kunne uddrage af rumprogrammet og Apollo, som kunne være med til at lede nationen i denne kriseperiode, i kølvandet på orkanerne. Han svarede ved at understrege betydningen af at have den rette leder, nødvendigheden af teamwork for genopbygning og infrastruktur, og behovet for at indsprøjte tilstrækkelige resurser i denne genopbygning – som kun kan komme fra en føderal mission af den art, som Kennedy forstod, var nødvendig for at gøre Apollo til en succes. Under spørgsmål-og-svar, hvor Ochoa syntes at indordne sig under den linje, hvor NASA i stigende grad skifter over til at bero på privatiseret rumflyvning, påpegede oberst Haise ligefremt, at disse private selskaber kun eksisterer pga. NASA, og at, i modsætning til NASA, hvis de ikke tjener profit, ophører de med at have en mission.

Oberst Haise konkluderede med at sætte fokus på menneskets enestående evne til at gøre opdagelser, som intet dyr er i stand til. Hverken gris eller delfin kan bygge et rumfartøj, sagde han, men det kan vi. Han fik stående ovation for sin tale, og tilhørerne forlod meget inspireret lokalet, med store forhåbninger til fremtiden.

Foto: JFK holder den berømte 'Månetale' på Rice Stadium, 12. sept., 1962.

Yemens udenrigsminister modtager LaRouche-bevægelsens

erklæring om at stoppe den saudiske krig mod Yemen

14. sept., 2017 – Onsdag, den 13. sept., modtog Yemens udenrigsminister, ingeniør Hisham Sharaf, på sit kontor i Sana'a, LaRouche-bevægelsens erklæring med titlen: »Det Nye Silkevejsparadigmes fjende: Saudisk folkemord i Yemen«, som blev overbragt af ven af Schiller Instituttet, Fouad Al-Ghaffari, formand for Yemens Rådgivningskontor for Koordinering af BRIKS, og ligeledes præsident for Yemens Ungdomskabinet.

Den yemenitiske avis *Sanaa News* (<http://www.sanaanews.net/news-55193.htm>) dækkede mødet med en rapport med overskriften, »Udenrigsministeren modtager LaRouche-bevægelsens Yemen-erklæring, der kræver et stop for aggressionen«, og som beretter, at Al-Ghaffari briefede ministeren om de seneste, internationale udviklinger vedrørende Yemen, især siden BRIKS-topmødet i Xiamen, som i sin sluterklæring for første gang refererede til situationen i Yemen.

Ifølge *Sanaa News*, »briefede Al-Ghaffari udenrigsministeren om den vision, som Helga Zepp-LaRouche, der også er kendt som den Nye Silkevejslady, har vedtaget, og som kræver et omgående stop for den saudiske aggression mod Yemen. Helga Zepp-LaRouche kræver ligeledes, at Yemen inkluderes i det Nye Silkevejsinitiativ«. *Sanaa News* rapporterer, at LaRouche-bevægelsens erklæring kræver oprettelsen af en international kommission, der skal efterforske de forbrydelser, det saudiske regime, der siden dets skabelse har været kendt for sin aggressive karakter, og som nu angriber præsident Trumps program, har begået.

Al-Ghaffari briefede ministeren om den indsats, der finder sted i den Amerikanske Kongres for at stoppe salg af våben og

ammunition til Saudi-Arabien, og at aktivister i Washington presser Kongressen for at stoppe støtten til den saudiske krig, der har kostet mindst 10.000 civile yemenitter livet og har blokeret for leverancer af mad og medicin til millioner af mennesker og forårsaget den største, humanitære katastrofe i landet.

Sanaa News rapporterede ligeledes, at medlemmer af LaRouche-bevægelsen har planlagt at distribuere deres erklæring ved FN-bygningen i New York, såvel som også ved FN's Højkommissariat for Menneskerettigheders konference i Genève. Artiklen tilføjer yderligere, at erklæringen understreger, at aggressionen mod Yemen er en del af de politikker for regimeskifte, som i årtier er blevet ført af USA og Storbritannien, og at denne barbarisme kun kan udmanøvreres ved, at man samler sig omkring og bakker op om det Nye Silkevejsparadigme.

Sanaa News udtaler følgende i rapportens konklusion: »Det bør bemærkes, at Hans Excellence, ingeniør Hisham Sharaf, i et brev til sin kinesiske modpart i april, havde udtrykt Yemens ønske om at tilslutte sig den Nye Silkevej. BRIKS-nationernes Xiamen-erklæring har nu åbnet et meget vigtigt vindue for Yemen, der kan bruges til at sende et budskab til BRIKS' udenrigsministre, som har planlagt at mødes på sidelinjerne af FN's Generalforsamlings 72. samling, og at bringe Yemens situation for FN's Sikkerhedsråd.«

Det er en tragisk fejltagelse, at medlemmerne af FN ikke anerkender regeringen i Sanaa som repræsentant for det yemenitiske folk og dets interesser – de anerkender snarere beboeren af et femstjernet hotel i Riyadh, Saudi-Arabien, ved navn Abed Rabbo Mansour Hadi og hans følge, som Yemens legitime regering. Hadis mandat som fungerende præsident udløb, før Ansarullah (houthier) satte ham under husarrest i slutningen af 2014. Han bliver af saudierne brugt som redskab til at fortsætte ødelæggelsen af Yemen, eftersom han har nægtet at føre forhandlinger med den folkeligt godkendte

regering i Sanaa, der er sammensat af medlemmer af Ansarullah og den tidligere præsident Ali Abdullah Salehs Nationale Kongresparti. Udenrigsminister Sharaf er medlem af sidstnævnte parti.

For mere information om Al-Ghaffari, besøg hans Facebookside: <https://www.facebook.com/FouadAlghaffari>

Foto: Yemens udenrigsminister, Hisham Sharaf, sep., 2017.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, Junge Welt, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent«, og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak Junge Welt

artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte »stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearet, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suverænitet vil sige. Suverænitet vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017, hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

**Truslen kommer ikke fra
Rusland //
Stop folkemordet i Yemen.**

RADIO SCHILLER, 14. sept., 2017

Seneste politiske briefing ved formand Tom Gillesberg.
(Lydfil)

https://soundcloud.com/si_dk/truslen-kommer-ikke-fra-rusland-s-top-folkemordet-i-yeman

EIR PRESSEMEDDELELSE: Det Nye Silkevejsparadigmes fjende: Saudisk folkemord i Yemen

Døden og ødelæggelserne i Yemen i dag finder sted udelukkende for Saudi-Arabiens hånd. Den seneste FN-rapport (fra 5. sept.) skønner antallet af dræbte civile til at være mindst 5.500 i de forgangne to et halvt år; og med endnu mange tusinde sårede. Tilfælde af kolera har oversteget 600.000, med mindst 2.000 dødsfald, iflg. Verdenssundhedsorganisationen. Faciliteter for rent vand og kloakering er blevet ødelagt. Millioner af mennesker er fordrevne. Der er mindst 19 millioner mennesker, der har behov for humanitærhjælp, og over 7 millioner mennesker har desperat behov for mad. Men saudierne blokerer nødhjælpsleverancer. Saudierne har bombet mange hospitaler, skoler og sociale sammenkomster. Storbritannien og Amerika leverer våben; USA yder genpåfyldning af brændstof og overvågning. Med udgivelsen af detaljerne sagde selv FN's højkommissær for

menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, den 5. sept., at yemenitterne lider under »en helt igennem menneskeskabt katastrofe«. Han krævede en undersøgelse af overtrædelser af internationale humanitære love.

Download (PDF, Unknown)

Rapport fra konference i Bangkok om Kra-kanalen

12. sept., 2017 – I dag rapporterede Pakdee Tanapura tilbage om den meget succesfulde konference om Thai-kanalen (Kra-kanalen), der blev afholdt mandag, den 11. september i Bangkok. Flere end 250 mennesker deltog, inklusive økonomer, videnskabsfolk, regeringsfolk, akademikere, militær- og erhvervsledere. Alle var meget bevægede over talernes entusiasme. Tanapura fremhævede repræsentanten fra Panama, der talte om historien om, og den seneste udvidelse af Panama-kanalen. En gruppe af 30 repræsentanter for lokalsamfund fra syd rejste til Bangkok for at give deres støtte, og for at tilbagevise dem, der forsøger at oppiske modstand på baggrund af miljøhensyn og menneskerettigheder, fra den sydlige befolkning.

Der var ingen officiel repræsentation fra regeringen, hvilket var forventet, men medlemmer af Statsrådet og de meget højtplacerede, pensionerede militærledere understregede, at situationen nu er moden, og regeringen kan og bør tilslutte sig denne indsats. En tidligere øverstkommanderende (general Saiyud, der også talte på konferencen i 1984 med Lyndon LaRouche) foreslog, at projektet blev udnævnt til et Royalt Projekt for at undgå de politiske problemer. Fire kinesiske

talere gjorde det klart, at Kina blot venter på, at regeringen skal godkende projektet, for at de fuldt ud vil engagere sig.

Der var ingen fra USA's ambassade, der deltog, på trods af invitationer, men den indiske ambassade og andre sendte repræsentanter.

Flere kinesiske pressemedier var til stede og forventes snart at udlægge artikler. Den Singapore-baserede *China News Asia* filmede hele arrangementet og afholdt interviews med flere af talerne og har planlagt at skrive en stor artikel (Singapore har generelt spillet briterne spil med at opponere mod Kra-kanalen og hævdet, den vil underminere deres strategiske position – dvs., briterne strategiske situation – i Malaccastrædet.)

Endnu et forum med fokus på finansieringen af projektet vil snarest blive planlagt. Pakdee mener, at konferencen skabte betydeligt momentum og entusiasme, som det vil blive vanskeligt at undertrykke.

Se også: [Rapport på LaRouchePAC's webside.](#)

Se også: [LPAC-TV \(42 min.\) Kra Canal The Development of Southeast Asia](#)

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche

interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen *Junge Welt* i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder intervieweren, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et human grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen.

Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.»

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller *Junge Welt* spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.»

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger intervieweren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

*Foto: Helga Zepp-LaRouche i **BüSo's valgspot**. Se den her (dansk tekst).*

Hvem forsøger at ødelægge præsidentskabet og starte en verdenskrig med Rusland?

– Det 'russiske hack' var et
inside-job.

Executive Intelligence Review
Konference,

9. sept., 2017

Will Wertz: For mange år siden, faktisk for 2.500 år siden, skrev Platon to dialoger, blandt andre; Timaios og Kritias. Det, han diskuterede i begge disse dialoger, er en oversvømmelse, der udslettede en hel civilisation. I Timaios beretter Platon, at en præst sagde til Solon,

»I hellenere er ikke andet end børn. Der er ikke én eneste gammel mand iblandt jer. Der har været, og vil igen komme, mange ødelæggelser af menneskeheden, der fremkommer af mange årsager. De største er blevet frembragt gennem ild og vand.«

Han påpeger, at grunden til, at disse civilisationer ikke kunne håndtere sådanne naturkatastrofer, er, at

»Gudernes overbærenhed begyndte at svækkes, og de begyndte at opføre sig upassende. De blev inficeret af ondt begær og magtens arrogance«.

Vi har nu heldigvis i USA nogle 'gamle mænd' – i særdeleshed Lyndon LaRouche; som faktisk er yngre end de fleste mennesker mht. til hans intellekt.

Jeg vil fremlægge præcis, hvad det er, Lyndon LaRouche har kæmpet for, i en kort gennemgang, for jeg har ikke tid nok til at gå i dybden. Men Lyndon LaRouche har, som Dennis antydede, kæmpet imod Det britiske Imperium, en kamp, der mindst går tilbage til hans tid i Anden Verdenskrig på det indiske subkontinent i Burma – som det hed dengang – og Indien. Han så på første hånd briternes folkemordspolitik mod den indiske befolkning. På dette tidspunkt udviklede han et livslangt forpligtende engagement for at besejre Det britiske Imperium, og til at gøre det, Franklin Roosevelt under krigen sagde til Winston Churchill, at han var forpligtet over for at gøre. Roosevelt sagde, vi udkæmper ikke Anden Verdenskrig for at bevare Det britiske Imperium. Efter Anden Verdenskrig vil vi bruge det Amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling til at udvikle resten af verden. Desværre blev denne Roosevelts mission saboteret efter hans død af Winston Churchill og af Harry S. Truman; sidstnævnte var en meget smålig mand. Man fik den første mobilisering mod Rusland, og mere specifikt mod den alliance, som Roosevelt var forpligtet overfor; og som var en alliance mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer for at udvikle planeten ved hjælp af det Amerikanske Systems metoder.

Download (PDF, Unknown)

Se *hele konferencevideoen*
her: <https://www.youtube.com/watch?v=hzJC11xnvvU>

Foto: Den britiske geopolitiker, Harold Mackinders kort. Den grundlæggende idé er, at man ser på Europa, Afrika og Asien, og det er verdens-øen. Den britiske politik var at omringe det, de kaldte omdrejnings-området eller hjertelandet, som er

Rusland, med en intern halvmåne. Mackinders grundtema var, at »den, der hersker over Østeuropa, kontrollerer hjertelandet. Den, der hersker over hjertelandet, kontrollerer verdens-øen. Den, der hersker over verdens-øen, kontrollerer verden«. Grundelementet i Det britiske Imperiums geopolitik, og i deres to 'Verdenskrige'.

Trump udviser lederskab; Mobilisér amerikanerne for økonomisk genrejsning og infrastruktur

Leder fra LaRouche PAC, 11. sept., 2017 – På 16-års dagen for 11. september-angrebet på USA, er USA blevet ramt af ødelæggelserne efter to forskellige orkaner, med en tredje på vej. I modsætning til den respons på 11. sept., der kom fra George Bush, som omgående etablerede politistatsinstitutioner i USA og indledte processen med »permanent krigsførelse« – for det meste mod nationer, der absolut intet havde med 11. sept. at gøre – så responderer Trump til de aktuelle katastrofer med sandt lederskab. Efter at have fået en omfattende briefing om orkanen Irmas hærgen i Florida, instruerede Trump søndag alle føderale organisationer til at give fuld støtte til FEMA (Federal Emergency Management Agency) og til at »fortsætte med at støtte delstatsindsatser og lokale indsatser for at redde liv, fremme bestræbelser for at finde husly og efterkomme anmodninger om hjælp til berørte områder«. De forskellige militære grene er mobiliseret til at sørge for redning og nødforsyninger af mad, vand og andre fornødenheder til de millioner af fordrevne mennesker. Han ringede personligt til

guvernørerne i de stater, der lå på Irmas vej, for at forsikre dem om fuld støtte fra den føderale regering.

Trump vendte sig ligeledes mod det Demokratiske Partis lederskab for at vedtage en tværpolitisk lov om at dirigere \$15 mia. af føderale midler til at påbegynde processen med genopbygning i Texas, og der vil behøves langt flere midler til at påbegynde genopbygningen efter Irma.

Et par milliard dollars vil naturligvis end ikke begynde at genoprette skaderne efter de nylige orkaner, og da slet ikke indlede processen med at genopbygge nationens smuldrende infrastruktur, for at forhindre den næste omgang naturkatastrofer i atter at fange nationen uforberedt til at forsvare sig. Hertil kræves en lancering af mekanismer til udstedelse af statslig kredit i Hamiltons tradition, for at skabe de flere billioner af dollars, der kræves for atter at gøre USA til en produktiv nation, som det skitseres i [LaRouches Fire Love](#).

Trump hælder også mod at afslutte den såkaldte politik for »gældsloft« – som ville være et skridt hen imod at muliggøre et anlægsbudget for byggeri af infrastruktur gennem statslig kredit, der ifølge sin natur frembringer sin egen tilbagebetaling ved at løfte nationens produktive platform som helhed.

Trump's mobilisering skaber betingelserne for, at dette langt større foretagende kan realiseres. Den amerikanske befolkning væmmes ved Bush- og Obamaregeringerne, der pumpede billioner af dollars ind i bailouts for Wall Streets og City of Londons institutioners spillekasinogæld, alt imens de førte evindelige krige i udlandet og gennemtvang nedskæringspolitikker hjemme.

Kast et blik ud i verden. Blot i sidste uge bragte BRIKS-konferencen i Xiamen og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok repræsentanter for flertallet af verdens nationer og folkeslag sammen for at udvide den Nye Silkevejsproces,

under ledelse af Kina og Rusland, for at opbygge moderne nationer i den tidligere koloniserede verden, og for at åbne en af verdens sidste, »fremskudte grænseposter« i det russiske Fjernøsten, gennem internationalt samarbejde. I dag mødtes i Bangkok politiske ledere og erhvervsledere fra Thailand, Japan, Kina, Europa, Malaysia, Singapore og andre, for at fremskynde byggeriet af kanalen tværs over Kra-landtangen i det sydlige Thailand, et af de store projekter, som Lyndon LaRouche har promoveret i mere end tredive år, siden han holdt hovedtalen på en lignende konference i Bangkok i 1984.

Forskellen i dag er, at Bælte & Vej Initiativet nu eksisterer – som ligeledes første gang blev promoveret af LaRouche, som opfandt betegnelsen »Nye Silkevej« efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at forene verden gennem udviklingssamarbejde. Visionen om Store Projekter, der blev blokeret af det britiske geopolitiske system, der har domineret USA siden Franklin Roosevelts og Jack Kennedys død, bliver nu gennemført i forbløffende tempo under det Nye Silkevejsparadigme.

Præsident Trump har gjort det klart, at USA bør være en del af denne proces i samarbejde med Rusland og Kina, for atter at gøre Amerika stort på samme måde, som Kina atter gør Kina stort gennem samarbejde om udvikling, og som Rusland på samme måde atter gør Rusland stort. Dette er ikke en konkurrence ud fra principperne om nulsumsspil og geopolitik, men derimod et krav om, at menneskeheden nu opgiver sin barnagtige adfærd og skaber en samarbejdende verden, der er mennesket værdigt.

Foto: Præsident Donald J. Trump ved Austin Emergency Operations Center, 29. aug., 2017.

Irma hærger Florida; Georgia og de to Carolina-stater vakler allerede

11. sept., 2017 – Efter at have ramt Florida Keys, og igen ramt Naples, Florida, har orkanen Irma hærget i hele staten – fra nord til syd, og fra øst til vest. Udfald i elforsyningen har ramt henved 10 mio. mennesker, defekte kommunikationssystemer er overalt, og blokerede veje gør det ekstremt vanskeligt at foretage et totalt skøn over skaderne, især i Florida Keys, som en reporter på stedet beskrev som en »krigszone«.

Foreløbig rapporteres der om fire dødsfald i Florida, men myndighederne forventer, at dette tal vil stige, især ødelæggelserne i Florida Keys taget i betragtning. Fox News rapporterede, at der her ikke er brændsel, elektricitet, vand i vandhanerne eller fungerende mobiltelefoner.

»Borgerne vil ikke kunne vende tilbage til Florida Keys i flere uger«, sagde rådgiver fra Homeland Security, Tom Bossert, i dag. Der er meget få forsyninger, og det varsler en humanitær krise for dem, der ikke tog væk.

På en pressekonference her til morgen skønnede Eric Silagy, præsident for statens største elværk, Florida Power and Light, at mere end halvdelen af staten – 10 millioner mennesker – er uden strøm, hvilket langt overstiger de 6,2 mio., der mistede strømmen under superstormen Sandy. Bemærk: I 2013 pralede FPL med, at de havde investeret \$3 mia. i »smartgrid-infrastruktur« for at skabe et »stærkere, smartere og mere stormresistent elektricitetsnet«, rapporterede *The Atlantic*. Det var stort set »det bedste, landet kunne have præsteret«, men nu har Irma åbenbart »ødelagt i hvert fald en stor del af dette system«.

FPL's vicepræsident for kommunikationer, Rob Gould, sagde til ABC, at, alt imens østkystnettet kunne genoprettes inden for en standard tidsramme, så ville der blive behov for en »engros-genopbygning« af vestkystens elektricitetsnet, som muligvis ville blive den længste og mest komplekse i USA's historie.

Med stormen, der bevægede sig mod nord, forårsagede et skybrud store oversvømmelser i Jacksonville, på grænsen til Georgia, som udløste et nødvarsel om akut oversvømmelse. Da Irma kom ind over Georgia, rapporteredes om en tornado, afledt af stormen, på kysten, og man udstedte for første gang nogensinde varsel om en tropisk storm (vindstyrke mellem 39 og 73 mil/timen) over Atlanta. I de næste to dage vil Irma fortsætte i nordvestlig retning, ind i Alabama, Mississippi og Tennessee. Ifølge www.weather.com er situationen i Charleston, South Carolina, »dyster«, og myndighederne har udstedt varsel om pludselige oversvømmelser pga. kraftige skybrud. Flere end 120.000 kunder i hele staten er uden strøm.

New York Times: Kinas Silkevej ved at overtage og ødelægge Europa!

11. sept., 2017 – New York 'Slimes' havde den 9. sept. en lang polemik imod Kinas Bælte & Vej, der er ved at rykke ind i Serbien, med titlen, »Med Kina, der rykker ind, høster Serbien fordele, med vedhæftede betingelser«. Selvom artiklen fokuserer på Serbien, er den mere generelt rettet mod at provokere hele Europa imod Kina.

Hvad er så disse angivelige betingelser, der er vedhæftet?

»Serbien må acceptere Beijings model for statsstyret udvikling«, skriver *Times'* Barbara Surk og tilføjer, »Serbien vil sandsynligvis også blive belastet med enorm gæld. De fleste investeringer udgøres af lån fra kinesiske banker, typisk med en løbetid over 20 til 30 år med en rentesats på 2 til 2,5 %. Foreløbig har Kina lånt Serbien omkring 5,5 mia. til byggeri af broer, hovedveje og jernbaner«.

Kinesisk imperialism, selvsagt. Misdæderen er den Nye Silkevej: »Ved navn den Nye Silkevej skal ruten løbe fra Kina til Tyskland, via den græske havn Piræus, og hen over Balkanlandene«, skriver Surk. Xis angivelige plan skulle være at bryde Europa op og holde Serbien og andre ude af EU: »Hr. Xis beslutning om at forfægte sin signaturpolitik i Serbien, et af de fattigste lande i Europa, var et snu træk, der satte initiativet på kollisionskurs med EU's projekter i området. Hans strategi udnyttede ligeledes EU's vanskelige relationer med de vestlige Balkanlande, der søger optagelse i unionen, og signalerede, at, i takt med, at USA trak sig tilbage fra verdensscenen, var det Kinas mål at udvide sin indflydelse direkte ind i Europas hjerte.«

Hun indrømmer, at Kinas opkøb af landets eneste stålværk reddede 5.200 jobs; at Kina planlægger at bygge en højhastighedsjernbane mellem Beograd og Budapest, og mere endnu. *The Times* himler op om, at dette er i færd med at ødelægge Europas planer om store infrastrukturplaner på Balkan, en plan, der blev udgivet i 2014 »for at forbinde gamle fjender, som Serbien og Albanien, med nye hovedveje og jernbaner for at forøge transporten og strømmen af varer. Initiativet, kendt som Berlin-processen og forfægtet af den tyske kansler, Angela Merkel, er en del af en mere generel integrationsplan for Balkanlandene«. Dette er imidlertid aldrig sket, hvilket *Times* meget belejligt undlader at nævne.

En anden »frygt«, skriver Surk, er, at »Kinas ambitioner vil bevare de autoritære ledere af lande som Serbien ved magten og efterlade nationerne i dyb gæld og hængende på projekter, der

er befængt med miljømæssige mangler«. Alle disse investeringer, siger hun, »rejser frygten for, at Beijings generøsitet i balkanlandene ikke kun handler om forretninger, men også om geopolitik«, på en sådan måde, at »de nye normer i Bælte & Vej Initiativet, sammen med Balkanlandenes gamle regeringsværdier, vil udfordre normerne i den Europæiske Union.

Det må man sandelig håbe.

Europa, Bælte & Vej: Thessaloniki Internationale Messe åbner med Kina som æresgæst

11. sept., 2017 – Thessaloniki Internationale Messe åbnede i weekenden 9. – 10. sept. med Kina som årets æresland. Den græske premierminister Alexis Tsipras, der talte ved åbningen af Kinas pavillon den 9. sept., hyldede det kinesisk-græske samarbejde og udtrykte sin tillid til de bilaterale bånd, der intensiveres, rapporterede *Kathimerini* og Nyhedsagenturet for Athen og Makedonien.

Tsipras sagde, at Kina som æreslandet var »en milepæl i de bilaterale relationer, der er blevet styrket i de senere år og har store fremtidsudsigter«. Han roste Kinas Bælte & Vej Initiativ, gentog Grækenlands stærke støtte og understregede den nøglerolle, de kinesiske investeringer spiller for Grækenlands bestræbelser for at overvinde statsgældskrisen og genoprette økonomisk vækst.

»Den kinesiske regerings strategiske initiativ for at investere mere end \$1 billion på globalt plan med den 'Nye Silkevej' sker på et tidspunkt, hvor Grækenland befinder sig i en fase, hvor det skal rejse sig fra den økonomiske krise på et tidspunkt, hvor landet må benytte sin vigtigste, relative fordel, som er, at vort land er det sted, hvor tre kontinenter mødes og bliver et globalt omdrejningspunkt for transport, handel og energi«, sagde den græske premierminister i sin åbningstale.

»COSCO's store investering i havnen i Piræus fulgtes op af udtryk for betydelig interesse i en række investeringer på et tidspunkt, hvor den græske økonomi er ivrig efter investeringer. De kinesiske selskabers tilstedeværelse er i særdeleshed vigtig og hilses velkommen«, sagde han.

»Vi vil gå hurtigt frem og, via samarbejdet med kinesiske foretagender og kinesiske investeringer her, transformere Grækenland til at blive et internationalt omdrejningspunkt for transport, handel og energi«, sagde Tsipras.

Den kinesiske ambassadør til Grækenland, Zou Xiaoli, sagde i sin tale, at dette var første gang efter 19 år, at Kina var æreslandet ved Messen i Thessaloniki.

»Dette er et klart tegn på de fremskridt, vi har opnået mht. gensidig forståelse og tillid mellem de to lande og folkeslag, og på de fælles bestræbelser på at adressere udfordringer, til alles fordel«, sagde ambassadøren. »Det vil ligeledes udvide udsigterne til udvikling og styrke økonomisk fremskridt i hele Balkanområdet og det sydøstlige Middelhavsområde.«

Zou kaldte Tsipras' nylige besøg i Beijing for en »milepæl« for de to lande, som gjorde det muligt at skabe en gensidigt fordelagtig relation.

Thessaloniki Internationale Messe er den største handelsmesse i Balkanområdet. Det tiltrækker besøgende fra 17 lande og omfatter 1.500 udstillere. Kina har det største

udstillingsområde på messen og dækker 6.000 m². Blandt de kinesiske selskaber, der deltager, er China Cosco Shipping Corp., China Development Bank, Shehua Group Ltd., Huawei Technologies Co. Ltd., Zhingxing Telecommunication Equipment Corp., State Grid Corporation of China og Air China; alle er blandt Kinas største.

Foto: Den 82. Thessaloniki Internationale Messe åbnede lørdag, 9. sept. med Kina som æreslandet. Premierminister Alexis Tsipras (midten) ses her klippe båndet ved indvielsen af den kinesiske begivenhed.

Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag blev fejret lørdag

Lørdag, den 9. september, blev Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag fejret i Wiesbaden, Tyskland, i en kreativ og glædelig, international festligholdelse af hans livsværk og mission og hans bidrag til menneskeheden og alle hans kolleger. Festen indledtes med Helga, hans hustru, der oplæste sit bidrag til festskriftet, en inderlig, personlig hyldest til hendes mand, der efterfulgtes af Lyn's inderlige besvarelse. Herefter fulgte seks timer med musik, hyldesterklæringer, poesi, drama, mad og drikke, og dialoger med Lyn (inklusive med Jacques Cheminade fra Frankrig og Elliot Greenspan fra det amerikanske Manhattan-projekt). Alt dette blev delt af medlemmer og venner fra Tyskland, Frankrig, Italien, USA, Sverige, Finland, Danmark, Belgien, Rusland og endnu flere nationer. Det var en vidunderlig fejring af Lyn's geni og godhed, og af kærlighed til ham fra hele verden.

Stop Russia-gate; Lad Trump, Xi og Putin bygge!

Leder fra LaRouche PAC, 10. sept., 2017 – Endnu engang vedr. Texas, og orkanen Harveys enorme økonomiske og menneskelige ødelæggelse, finder vi, at virkeligt omfattende infrastrukturprojekter for at *forhindre* sådanne ødelæggelser blev planlagt i 1960'erne. Dette var JFK-æraen med Apollo og den store »TVA« i det vestlige Amerika ved navn *North American Water and Power Alliance, NAWAPA*, (Nordamerikansk Vand- og Elektricitetssamarbejde). Disse muligheder blev stoppet, ribbet for pengemidler og forpligtelse, gennem udbruddet af britisk geopolitik i amerikansk politik – Vietnamkrigen. Det, der nu – under Storbritanniens Blair og Bush og Obama – kaldes krige for »regimeskifte«, har lige siden været en fjende af at sørge for det almene vel i Amerika. På grund af manglende dristige infrastrukturplatforme, der ville have kostet et titals milliarder, har vi nu set hele byer hærges af oversvømmelser og tab for hundreder af milliarder i den amerikanske økonomi.

Dette er faldet sammen med Wall Streets voksende dominans over amerikansk økonomisk politik, frem til og inklusive et enormt finanskraak, som vi endnu ikke er kommet os over. Det er ikke naturen, men derimod »grådighed og forsømmelse«, der forårsager orkanernes ødelæggelser.

Med et seriøst lederskab fra præsident Trump har en forståelse for behovet for at genopbygge nu bredt sig blandt amerikanere, sammen med en dybere følelse. Digteren Shelley, der også var en politisk skribent, skrev, at, under kriseperioder, ophørte mange mennesker, folk i stort tal, med kun at tænke på sig selv og deres umiddelbare familie og skifter ret pludseligt

over til at rette deres passionerede opmærksomhed mod at hjælpe andre, og mod »det almene vel«.

Dette begynder nu at have en virkning i USA, som det ses i nogle nylige politiske diskussioner og i amerikanernes anskuelse mere generelt.

En del af dette er, at de vil have »Russia-gate« stoppet, og stoppet nu. Denne åbenlyse indsprøjtning fra britisk efterretning af en geopolitisk skræmmehistorie, til stort set at blive en ny McCarthy-isme i Amerika, må nu stoppe.

EIR har bidraget til at afslutte det gennem en betydningsfuld, offentlig begivenhed i New York i lørdags, som begravede svindelnummeret med »Rusland har fikset vores præsidentvalg«. Den særlige anklager, Robert Mueller, som nu endda kræver kommunikationerne fra Air Force One, som om præsidenten var på NSA's liste over terroristfjender, sker på trods af den overvejende del af det amerikanske folks vilje og fortsætter med forberedelsen til at gennemtvinge en forfatningskrise. Dette må stoppe. Det samme må de gennemskuelige forsøg på at oppiske racekrige, bag hvilke ses George Soros' og briterne hånd, og Muellers FBI's hånd og hætte.

Præsident Trump og Kongressen må hurtigt gå frem med en økonomisk genopbygning og besejre Wall Street med en ny Glass/Steagall-lov, samt udstede statskredit for billioner til ny infrastruktur og produktivitet, og nye fremskridt inden for videnskab og varefremstilling.

Dette gør Kina allerede i hele Asien og i Afrika, i klart strategisk partnerskab med Rusland; og Bælte & Vej Initiativet er dér, hvor Trumps USA vil finde partnerskab inden for kredit og udarbejdelse af projekter, samt strategisk samarbejde for at stoppe regionale krige. Det er et nyt paradigme, mod hvilket præsident Trump på visse tidspunkter har været tiltrukket. Det må blive politikken, og »Russia-gate« må ud.

Foto: Præsident Donald Trump ankommer med Air Force One til

Ellington Field Joint Reserve Base i Houston, 2. sept., 2017. Trump besøgte lokalsamfund, der var ramt af udbredte oversvømmelser, forårsaget af orkanen Harvey. (Air National Guard photo by Staff Sgt. Daniel J. Martinez.)

LPAC's Kesha Rogers fra Houston:

»Jeg har en mission. Vi har alle en mission.«

Video: »Into the Deluge« – Ind i Syndfloden – om katastrofen i Houston, Texas

New York Times har produceret en 8 min. lang video med titlen »Into the Deluge«, om katastrofen i Houston, og som er centreret omkring Kesha Rogers' (medlem af LaRouche PAC Policy Committee) forældre, der mistede livet i oversvømmelserne, men som også giver et indblik i nogle af redningsfolkene, de mange tragedier og ødelæggelserne. Kesha skriver: »Her er *New York Times'* dokumentar, der dækker Harvey, og hvori min familie og andre optræder. De begynder med mig, der siger, 'Jeg har en mission. Vi har alle en mission.'«